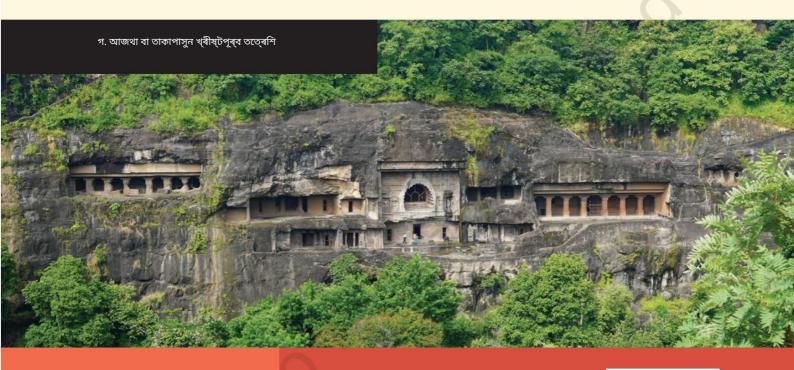
অক্লান্ত জনসৱোৰ যুগ

আয

হয কূটনীতযি বেযে াক উদঙাই নদিযি নেহয ই কৱেল মছিা। নতৈকিতাক গ পনৰোখবি ন ৱাৰ।ি কু-অশুভ চনি্তাই সঁচাকযৈ মেনট ক শক্তশালী কৰ।ে জচীেৰ বসন্ত।

ৰঘুৱম মাকদাস

ডাঙৰ

7

পুটা ৰজা ক ন আছলি? পুটা যুগক ভাৰতীয় ইতহিাসৰ খ্ৰীষ্টান যুগ বুল জিনা যায ।

এই সময ত ভাষণ দছিে উপ-মযে ৰ।ে

in the second se

এই সময ৰ কছিুমান মহান হত্যাকাৰী

ক ন আছলি আৰু তওেঁল কৰ কাহনীি আজি ইমান প্ৰাসংগকি

কযি ?

অতীতত কযি টেপেগোট

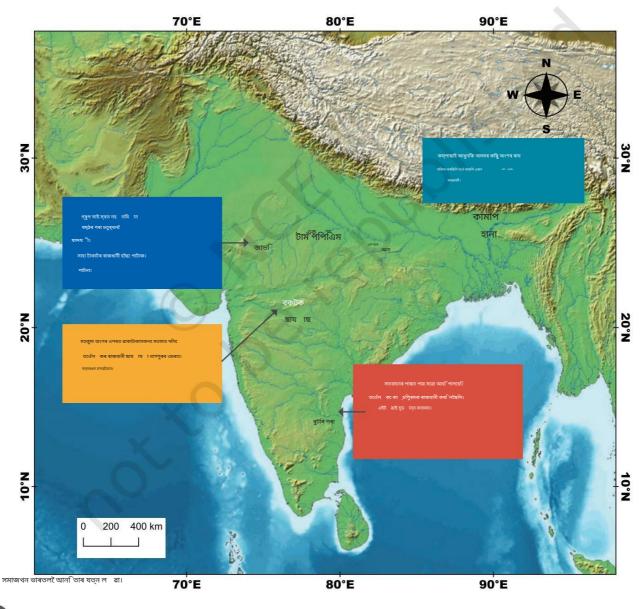
দুয় জন মাত্ৰ ভ্ৰমণৰ পৰা উভত িআহছিলি। বজাৰব ৰ চাই জাহাজৰ পৰা অলপ দূৰতৈ যাত্ৰা কৰছিলি।

তওঁল কম্মুকুতা কনি থিকা কছুিমান ৰ মান ব্যৱসায ীক লগ পাল।ে এতযি া তওঁল ক ইতহািস ব্যৱহাৰ কৰি...

উভত িযাবল তেওঁল ক আগ্ৰহী হ পৰছিলি। যযি ইে নহওক সহিঁত পৰলি। বশ্বিংখলতা একইে থাকলি।

পৃথাৱী আৰু সমাজ বলেগে হ'লতেওেঁল কে কে কিৰলিহেতৈনে বা তওেঁল কৰ মতামত কি হ'লহতৈনে?

মই নতুন সহায পাবল ৈআগ্ৰহী আছলি , ইমান নতুন কযি আছলি, আৰু মই তাল ৈদ ৰলি ঁ...

চ.. সইেজনইে অৱধ বংশৰ তৃতীয ৰজা।

ম ৰ মূৰট ঘূৰ িআছে। ইমানব ৰ মতামত আৰু কাহনীি। এই সকল ব ৰ একঠোইতথে দৈমি।

চনি্তা কৰলি েআম িক হি আছত তাৰ অনুভৱব ৰ বুজ িপাওঁ আৰু আম িসহেব ৰ তাতইে ৰাখ ঁ।

এই সময ত আমি ঘৰত বহ ভাৱালা ৰান্ধ ।

গতকিতেতেযি া চাওঁ আহক আমাৰ সময ৰ গড কনেকে ব্যৱহাৰ কৰবি পাৰ ভৱ্যই ইতহািস ৰচনা কৰ জি্ ান সাগৰৰ স্তম্ভ হ পৈৰলি।

সংইট প্ৰইেহ'ল।

ওচৰতে ট্যুৰ গাইড এজনৰ মাত শুনলি ँ, এই মন্দৰিৰ তাৎপৰ্য বুজাই দলি।ে

চ অখান্দি খাম্বহাউদ

ট্যুৰ গাইডৰ ঘৰৰ এই কঠনি স্তম্ভট ১০০ বছৰৰ অধকি পুৰণি আৰু টান হ ৱাৰ পছিত এতযি ।ও শক্তশািলীভাৱে থযি হাঁ আছে। ই প্ৰাচীন ভাৰতৰ সমৃদ্ধৰি প্ৰমাণ।

ম ৰ ভাইটিবু া আৰু টান। তওেঁৰ মৃত্যু হ'বলগৈ আছে।

ভৱ দখে য া যা সহ তভম

এইখনিতি েকবাি এটা ভুল হছৈ,ে কন্তিু মই বুজপি ৱা নাই।

আশা কৰছি ক ন বাই বনাব আৰু গাইড ককাকে কি কৈছে শুনা যাওক।

```
ট্যুৰ গাইড এই ছয টন ওজনৰ স্তম্ভট গুটা বংশৰ শাসক তৃতীয চায তৰ ৰাজত্বকালত স্থাপন কৰা হছৈলি। হয চাগ
উদয গৰ গুহাট প্ৰথম েমৰুভূমতি আৱষ্িকাৰ হছৈলি আৰু কছিু সময ৰ পছিত এই স্থানল ৈঅনা হছৈলি।
তওেঁল ক েআত্মসমৰ্পণ কৰলি েআৰু এই শলিব ৰৰ ওপৰত ৰজা ক পয ।ৰ তুঁহ।
এইট বৰ আম দজনক। এই ৰজা আৰু তওেঁৰ পৰযি ালৰ বষিয় ে অধকি জানবি বচিাৰছি ।
চা ছাইয া ইতহসতহিা উত্তজেনাপূৰ্ণ বাস সুক্য।
কল্পনা কৰকচ ন এবছৰ বৰষুণত বাহৰিত থাঁ দলি েপচি যাব।
তথাপওি ওখ আৰু দৃ ভাৱথেযি হথৈকা এই প্ৰাচীন স্তম্ভট আজওি থযি হথৈ আছে।
ৰহস্যট উন্ম চন কৰবিলা চেষ্টা কৰি থাক ঁত েএন লোগ েযনে ইয াত ব্যৱহৃত ছদ্মবশেৰ বাবইে এন েইছে।
আৰু বায ুৰ বাবে ব্লকট ৰ পৃষ্ঠত এটা অতি পাতল স্তৰ গঠন হয় যয়ি ইয়াক এই জাৰণৰ পৰা ৰক্ষা কৰে।
আৰু শব্দৰ সাৰমৰ্ম দুৰ্বল হথৈপৰবি।
গুটুকুপাৰ মাজত মত বৰি    ধ। অৱশ্য েঅসমৰ জনসাধাৰণ বভািজতি হ ৈপৰলি।
মানুহজন এজন ক মল য দ্ধা হচিাপ েআত্মপ্ৰকাশ কৰলি।ে ততেযি া য দ্ধাজন বশিষ্টিভাৱ েআত্মপ্ৰকাশ কৰ িনায ক হ পৰিল।
 প্ৰাচীন যুগক ভাৰতীয় ইতহািসৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ যুগ বুল িগণ্য কৰা হয আৰু বহু গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘটনাৰ বাবে জনাজাত।
চাংগুটৰ সময ত জনসাধাৰণৰ সমৃদ্ধি আৰু সমৃদ্ধৰি উত্তৰাধকিাৰ আজওি জীয াই আছে।ে
মই দখেছি ँ।
```

```
দলযি থেৰি স্তম্ভযুক্ত অ্চলত ম্চ নামৰ এজন ৰজাৰ কথা উল্লখে আছে, যজিনচোংপুটৰ তৃতীয বংশত শাসন কৰছিলি।
আমাৰিজাৰ লগত চনিাকি হি'বলা প্ৰথম লেগ হছৈ । তৃতীয প্ৰজন্মক জামাত বুলওি ক ৱা হয ।
ৰজাঘৰীয সকলৰ অন্যতম আছলি। ভনুম ান য য । তহেকিলেৰ প্ৰমেকি আছলি তওেঁ।
```

গড কা চাহ বহু পৃষ্ঠাত প্ৰকাশ পায ।

দঙ্জি কৰবিল**ৈ**

তৃতীয চাগুট দখেছিনে?

ইতহািসবদিসকল েএই ঘটনাক ধাৰাবাহকি পৰঘিটনাৰ বাবইে বুল িঅভহিতি কৰছি।ে

তওেঁৰ দাদা আছলি আঙঠি বাহক। প্ৰথম সন্তানৰ নাম দাদাৰ নামৰে েৰখাৰ এই পৰম্পৰা এতযি াও জীয় াই আছ।ে

ভাৰতীয পৰযি ালত ই সাধাৰণ। চাংগুট থাম নামৰে জেনাজাতব ৰ েআন্ত্ৰকি শাসন অ ্চলৰ বকিাশত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমকিা পালন কৰ

আঠষষ্ঠি ঘন্টা ৰাজনতৈকি পৰামৰ্শ দযি । হয ।

এটা শক্তশালী কৰক

শক্তশালী ৰাজতন্ত্ৰত সহায কৰক ঝ.

চ.. ৰজা চাংগুট থাম আনৰ পত্নী কুমাৰদৱৌ হকেতবীৰা জংগয াৰ পক্ষত। বঠোই দৱীেৰ নাম এনকেুৱা।

য গৰাজাযায াগ্ৰজমায ে

তৃতীয চাংগুট গীতৰ গ টক প্ৰতনিধিত্বি কৰা এটা স্তম্ভ।

সহেঁ সময় ৰ দৰবাৰ কৰ্ব হাছানৰ মতৰেজা কামাব্ৰকৰ উদ্দদেশ্য আছলি ভূম িৰক্ষাৰ বাব মেথাউৰ নিৰ্মাণ কৰা। এই কাৰণইে তওঁ বহু যুদ্ধ কৰছিলি আৰু বহু ৰজাক পৰাস্ত কৰছিলি।

ৰজাই তাক নজিৰ নযি নৃত্ৰণল ৈআনি খাদ্যৰ শাস্ত িদলি।ে

তাত ম ৰ থকাৰ সময বৃদ্ধ কিৰমি।

বহু পৰাজতি ৰজাক পুনৰ ক্ষমতাল ৈআনি সমাগুত্ত কৰৰ প্ৰজা কৰা হয ।

আয ুষৰ পমেণে্টত পমেণে্টৰ অফাৰ

ইয াৰ কাৰণযেবানীসকলকে ন আপত্তনি হ ৱাকথৈ এই অধীনস্থতা মান লিছৈলি।

হৰ্চনোইও এই কথা ক'ল।ে

ৰজাই ত মাক দান দবি।

তওেঁৰ কৰেযি াৰ চুট ি আছলি। সমগুথ হবেনিাবাদক হানুন সাতজন যুৱক আছলি আটাইতকধৈ ধুনীয া এজন।

হচে্চট খ লা আছ।ে

উ.. হাছনহেযে া খ

আৰম্ভিজেক ন

আপ নাৰ মতে ৰজাই এই নদীখনক শলিৰ দলং কৰি ল ৱাট ৱহেঁ বছে পিছন্দ কৰছিলি।

চ.. মই বহ সিমুগুতভনো অংশ লথৈলে আছ ।

মনত ৰাখ ঁ৷

গুৰুত্বপূৰ্ণ ৰজাসকল েকতেযি াবা বংশ প্ৰতিষ্ঠা কৰ িউত্তৰাধকািৰ এৰ িথ ৈযাব ন ৱাৰ।ে তাত।

এই গুৰুত্বপূৰ্ণ অনুষ্ঠানট ৰ স্মৃততি ছবখিনত দখেুওৱাৰ দৰ েএটা বশিষে ককে তযৈ াৰ কৰা হয ।

সমাজখন ভাৰতল ৈআন িতাৰ যত্ন ল ৱা।

আহ ম ৰ। এই দৱেতাৰ ৰজা।

ঘ ঁৰাট ঘ ঁৰা।

যায় । উত বাজুছাৰাণী চ ৰী

কছিমান সূত্ৰই জনসাধাৰণৰ জাত-িধৰ্ম সম্পৰ্ক তেথ্য দথি । যনে- বনৈৱ পুৰাণত সহৈ কথা উল্লখে আছে হডেণ্ডেছ গ্ৰুপ ৰাজভানচতেপদিতেনুেগংগময ।গবনেয গ উপস্থতি যৰাজসকঠেয য ।মগদ্ধ বাহৰিত আৰু আশ-পোশ থেকা প্ৰায় সকল ক সেমাল চনা কৰবি। কন্তি এই সত্য আৰু বযি পি পৰবি। উত্তৰ ভাৰতৰ লগতে পূব ভাৰতৰ কছি অংশৰ থলুৱা ছায ।য ।সকল।

জান আহক

বশ্বিৰ ইতহািস আৰু ইতহািসৰ উৎসৰ ১ নং অধ্যায ত বহুত উৎসৰ তালকাি দযি । হছৈযেযি েআমাক অতীতক বুজবিলগৈ সহায কৰ।ে

সনৈকি, ঘ ঁৰা, ৰান্ধনী আৰু অন্যান্য সহায ক কৰ্মচাৰীৰ গ টইে সন্যৈবাহনীি গ ট খাইছলি আৰু সকল ৰজাই ৰজাৰ ওচৰল ৈযাবল ৈখৰচ কৰা ধনৰ ওপৰত কৰ দবিল কৈয় ।

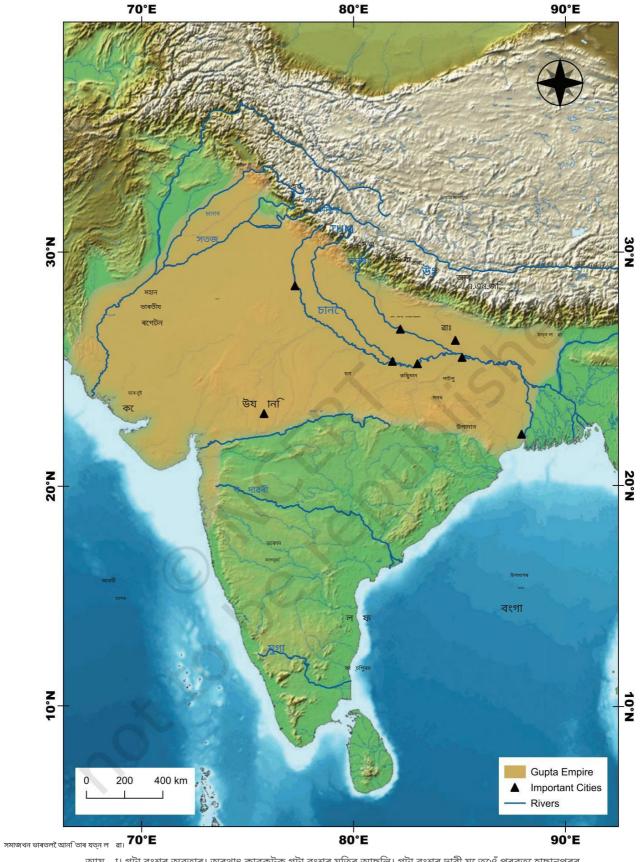
জান আহক

ভাৰতৰ এটা ৰাজনতৈকি দল গুপ্ত বংশ ১৯১১ চনত গঠন হছৈলি ইছ্যুট ৰ ওপৰত এই মতামতব ৰ তুলনা কৰলিয়ে আপুনি বিচাৰি পাব।

আপ নাৰ মানচতি্ৰখন আনক দখেুৱাওক আৰু চাওক সকল সংখ্যা একনে বেলেগে।

কমিানবাৰ প 🥏 লি েগণনা কৰা। তাৰ পছিত মাকক কওক।

আয া। গুটা বংশৰ অৱতাৰ। অৰ্থাৎ কাৱকটক গুটা বংশৰ মতি্ৰ আছলি। গুটা বংশৰ দাবী যতেওঁ পূৰ্বতহে হাছানপুৰৰ বংশধৰ আছলি আৰু কছিুদনিৰ পৰা তওঁে শাসক আছলি।

```
আগৰ দনিত তওঁে ভাৰতীয় সমাজৰ অংগ হ পৈৰছিলি।
ভাৰত যে কিবলি সেয়ে । আচৰতি আছলি।
এই চহকী আৰু বচৈতি্ৰ্যপূৰ্ণ সংস্কৃত বিহু ভাৰতীয় ৰাজনীতবিদিৰ বাবে প্ৰৰেণাৰ উৎস আছলি।
তওঁল কক চীনল ৈ ঘূৰাই নবিল দীঘলীয় । যাত্ৰাত নামলি।

সমগৰ ভাৰতবৰ্ষত ক্ষেবাস কৰ' তওঁে লগত ল' আহছিলি এজন সংস্কৃতৱান মানুহ আৰু সমাজৰ মানুহ হ ৱাৰ অভজি তা।
গৃহভূম আৰু নজিৰ লগত পুৰুষ বংশৰ প্ৰত তিওঁল কৰ ভক্ত আজতি জীয় ।ই আছে।
```

অতীজৰ েপৰা মায াসকল সেমাজৰ পুৰুষক সুৰক্ষা দবিল ৈব্যৱহাৰ কৰ ি অহা খাদ্যৰ গ ন্ধৰ প্ৰতষিধেক আছে।ে

বৰ সুখী। বলি পৰশি ধ কৰাৰ বা আন মানুহৰ ওচৰলথৈ ৱাৰ প্ৰয জন নাই। তওেঁল কৰ উপাৰ্জনৰ এটা অংশ মাটৰি খতে কিৰা ৰজাক দযি ে। ৰজাৰ বষিয়া আৰু দাসসকলদেৰমহা পায গংগা ভয়ৈ মাত হৰশে্বতত ডাঙৰ আৰু তাত বহুত মানুহ বাস কৰ।ে তওেঁল ক দয় ালু আৰু দয় া আৰু নতৈকিতাৰ অভ্যাস কৰ।ে

চকিৎিসক হছৈ েপৰযি ালৰ মুৰব্বী, ব্যৱসায ী বা পছোদাৰী, দাতব্য সংস্থা আৰু ফাৰ্মাচী, দুখীয া, অনাথ আৰু ৰ গীৰ যত্ন ল ৱা, চকিৎিসা দযি া চকিৎিসক আৰু ধনী চকিৎিসক

আৰ্তজনক ঔষধ দযি াহয । মাক-দউেতাকৰ ধুনীয াঘৰব ৰ। সৰ্বিত জীয ইৈ আছে।

Bouscherecauds

অনুবাদ কৰছি েই.জ.েক্ৰগে৷ে

জান আহক

লখোঁট ৰ উদ্ধৃতিপি তিওঁে বৰ্ণনা কৰা সমাজখনৰ মুখখন চনাক্ত কৰক। ত মাৰ নাম এ। আপুন আপ নাৰ ট কাব ৰ মাকৰ লগত তুলনা কৰি চাব পাৰং যে একটো লখিনীতকে মিন বলেগে। বভিন্নি কাম কৰক।


```
এইব ৰৰ দৰং ঐতহািসকি বৱিৰণী মূল্যৱান উৎস, কনিতু ইয় ।ৰ ভতিত হিছে এটা কাৰকিৰী ক ণৰ ওপৰত আৰু ই কৱেল এটা সময় ৰ পৰাহং।
আৰু সম্প্ৰদায় ৰ ভতিবত শ্ৰণীৰ বাবং ৰখা হয় । অৱশ্যত আনক মনত ৰখা উচতি
ফণ্ডেনবেল বুল গিণ্য কৰা বংশ্যাসকলক পৰাস্ত কৰবিলগৈয়ি । কঠ ৰ আচৰণৰ উদাহৰণ।
বাহৰিত বাস কৰছিলি।

ফায় ন কাহানীৰ এটা অংশক আপুন যিনেকেই নজিৰ কাহানীৰ পৰা পৃথক বুল গিণ্য কৰবি পাৰং, ঠকি তনেদেৰং ইতহিসবদিৰ এটা অংশক আপ নাৰ নজিৰ অংশতকই পৃথক বুল বিহিচনা কৰবি পাৰং।
গ টট ৱং একটো উৎসক্ত পৰীক্ষা কৰাি তাৰ পৰা বভিনি্ন সদ্ধান্ত লয় । ইয়া ৰ পছিত বুৰ জীবদিজনৰ বুৰ জীবদিজনক বুজাবলাকৈয়া ।
আমদান ভিত্তিতি
```

গু তা সব্য

আসন আৰু আসন

```
পদত ম চ কৰা যাওক। আপ নাৰ এক সেময কলৰাই eatv Mathedes. হ
তওঁল কৰ কছিমাননে জিৰ নথি নৃত্ৰণ বৃদ্ধৰি বাবা বায ুবনিমিয় ৰ লগত জড তি হ'ব লাগনে
ক তায ৰাজ্যৰ প্ৰশাসনৰ বয়িয় ওৈ আল চনা কৰবিল মৈন গ'ল। তওঁে ৰাইকৰ সতৈ মত্ৰিতা কৰাৰ প্ৰতশিবুত ি দছিলি।
```

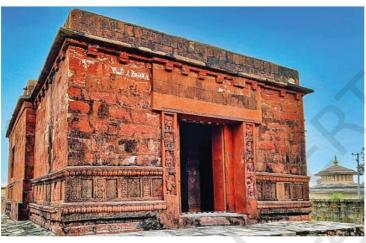
চয তানৰ অন্যতম উপাদান হচি<mark>া</mark>পে.

```
নতুন ৰজা... নতুন পজচিন
পূটা পণ্ডতিসকলং মহাৰাজৰ মৰ্যাদা আৰু চাৱতীৰ মৰ্যাদা সম্পৰ্কং বহুমূলীয় । তথ্য লাভ কৰছিং। এই পদব ৰৰ সুৰক্ষা
তথেঁল কং চকিৎিসা চৰ্চা কৰা আৰু পূবৰ ৰজাৰ সমকক্ষ।
আগততে তথেঁ মহাৰাজ সৰয় । সম্ম ৰে উপাৰ্ধা ধাৰণ কৰছিলি যদাও তাই আগতং নজিৰ মৰ্যাদাৰ ওপৰত পুৰুত্ব দছিলি।
```

গুটা ৰায় কানীয় েনজিৰ সাম্ৰাজ্য সম্প্ৰসাৰণ আৰু শক্তশিলী কৰবিলা বৈজিয় ৰ লগত ৰোজনতৈকি সম্পৰ্ক আৰু মত্বিতাৰ ব্যৱহাৰ কৰছিলি। ব্যৱহাৰ কৰাছিল।

সমাজখন ভাৰতল ৈআনি তাৰ যত্ন ল 🛮 ৱা।

```
চাগুতা তছৰা য া ্চা ৱৱাহ গুতক ৰাজৱনয জাৰি আসযে া ৱকটক ৰাজবাণয ৰাজকুমাৰী ঝা হ তা।
 ৰাজকুমাৰ ভায াকটকায আকামৃযুমুনলেটে ৰায চৰ শাসক হয . য য ায া কৰ্কদত ট
                                                                                                                                                                 এজন ৰজা, এজন ৰজা
বাকটক আৰু গুটাৰ সম্পৰ্ক যনে সুদৃ হয়ৈ ইে আছে।
                                                                                                                                                                 কৰ
ইয াৰ েএটা পদত দৱেতাৰ সংিহাসনত বহ িথকা কামতা ৰজাৰ কথা উল্লখে আছে আৰু তওেঁৰ দুজন পুত্ৰ আছে।
এই দৱেতা আৰু তওেঁৰ অৱতাৰৰ প্ৰত িউৎসৰ্গতি সাতটা মন্দৰি নৰি্মাণৰ সম্পৰ্ক আছে ভৱতীৰ ভক্তসকলৰ অভজি্ তাৰ সতৈ। এনে কছিুমান মন্দৰি
                                                                                                                                                                 ফাট মলেছি।ে
মহাৰাত্ৰী ৰামগড বামটকে টকোমত অৱস্থতি।
```


আৰ এ

এতযি ালকৈ

চ.. একাংশ বুৰ ্জীবদিৰ মতনেৰসহ আছলি মন্দৰবনুৰ অন্যতম অৱতাৰ। হমোন্দৰ আছলি গটট ৰ ঘনষ্ঠি আত্মবশ্বাসী।

গুটাৰ দৰবাৰত বহ িথকা ভৱতীক দখেি

চ. এই জুইৰ তাপ।

চাৰওিফালৰ অ ্চলট মানুহৰেভেৰ পিৰছি।ে তথাপওি তুম তিওেঁল কৰ।

ক ৱা, ত মাৰ জীৱনট কি আৰু ত মাৰ ভাগ্য ক?

চ.. এজন ককাৰ আদালতলাৈ আহি পুনৰ সৃষ্ট িকৰভোৱতী গুটা।

```
ছাঁত শুই থকা ঠাই এখন আছলি।
                                   ছায াৰ পৰা সকল নযি ন্ত্ৰণ কৰাৰ পৰৱিৰ্ততে তেওঁল কছোয় াক ভাগ কৰি ধৰ্মীয় পুৰ হতি আৰু মুখীয় ালসকলক মাট ি দিছিলি।
                                   জাৰ্মানীৰ বহু সমাধি শিলিত সযতনখে দতি কৰি সঠকি চহ্নি নশ্চিতি কৰা হছৈ।ে
                                   এই আইনখন েকৰ ফাঁকৰি সমস্যা সমাধানত সহায 🏻 কৰছিলি আৰু গুপ্ত শাসকসকলক স্থায ীভাৱশোসন কৰবিলথৈ অনুমতি দিছিলি।
                                    কছিুমান চকু আপ নাৰ ওপৰত।
                                   এক সমৃদ্ধশািলী বসত
                                   গুটিযি ানসকলৰ আয ৰ মূল উৎস আছলি ভূমকিৰ। অন্যান্য
                                    ইয় ।ৰ ভতিৰত খনন আৰু জাহাজৰ ওপৰত কৰ অন্তৰ্ভুক্ত। এই ৰাজহ ৰাজহ বভিাগৰ তত্বাৱধানত মন্দৰি আৰু আন্তঃগাঁখনি নৰিমাণৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰা হয় ।
                                   পুৰ হতি আৰু পুৰ হতি দুয ক েসহায ৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হছৈলি।
                                   আক এবাৰ আমদি খেবিলগৈ পাওঁ যথে এটা ক ম্পানী জীয় াই থাকবিলগৈ হ'লহেঁয় াৰ আভ্যন্তৰীণ আৰু বজাৰ দুয় টা দশিতহে বৃদ্ধহি ৱাট
                                   সাইব ৰ য গান ধৰাট প্ৰয় জনীয় আছলি। প্ৰাচীন কালত ভাৰতভোৰত-প্ৰশান্ত মহাসাগৰীয় অ্চলৰ মাজৰে পূব আৰু চীনৰ সতৈ ব্যৱসায় কৰছিলি আৰু
                                   হাতীদাঁত আৰু ধূপ ৰপ্তান িকৰছিলি। মহাসাগৰীয় বাণজি্য নটেৱৰ্কভোৰতীয় বন্দৰসমূহক বজাৰৰ সতৈ সংয গ কৰছিলি।
                                   আটলাণ্টকি মহাসাগৰৰ বজাৰৰ এটা ডাঙৰ ষ্টপ হছৈে আৰব সাগৰৰ আচছে'ৰাট ।
                                   প্ৰাচীন মচিৰীয় াসকলে, যনে মেকেটি ধৰ্মীয় পূজা আৰু টলমোইক পূজা , ছৰিয়ি া, আৰব, ৰ ম আৰু চ.হি.
                                       তাত ভাৰতীয সকল েঅতীজৰ েপৰা ব্যৱসায কৰি আহছি।ে এইখন এখন সৰু চহৰ।
                                   সাংস্কৃতকি বতাহৰ প্ৰমাণ প ্ৰা গছৈ।ে
                                    সাগৰখন েপ্ৰৰেণা য গাইছ।ে
                                   আম িদখেবিলগৈ পাওঁ যেসপ ন <mark>আৰু আল কজ্জ্বলতাৰ নতুন যুগত</mark> আছলি এক বৃহৎ ভক্তবি ধ।
                                    কন্তু তওেঁল কে আন পৰম্পৰা বা দৰ্শনক সমৰ্থন কৰা নাছলি।
                                    তওেঁ নন্দ আৰু অনুক েধৰ িআন বহু দৱেতাক আশ্ৰয দছিলি।
                                   ই সকল কে সামৰ িল ৱা আৰু মুকল।ি আম ভিৱষ্িযতৰ বষিয় ে অধকি জানবি পাৰমি।
সমাজখন ভাৰতলৈ আন িতাৰ যত্ন ল 🛚 ৱা।
```


নন্দ বপঠািৰ ম হ

শান্ত আৰু সমৃদ্ধৰি এই সময় ছ ৱাই উল্লখেয় গ্ৰ্য কৃতত্বিক যি ।ই আনছিলি। এই কাৰণতে একাংশ ইতহািসবদি এই সময় ছ ৱাক ভাৰতৰ স গালী যুগ বুল অভৱিতি কৰছিং। এই সময় ছ ৱা আছলি মগৌ যুগৰ দৰইে। একত্ৰতি হবৈ বু বছৰলগৈ স্নৰণীয় হথৈ থাকবি।

কদাস আৰু বহু প্ৰাচীন সাহত্যিকিৰ ৰচনাৰ বাব সেংস্কৃত সাহত্যিৰ প্ৰসাৰ ঘটছিলি। আইভা আৰু বাৰহমহৰ গেণপত সিংকলন কৰছিলি। খগ ৰীয় । মহাৱচৰোৰ ৰকেৰ্ড শুন িাৱত সকল চোৱত্সন্ত আৰু থাৰ গান শুন আছলি। আমা জাৰণ প্ৰতৰি ধী তীখাৰ খুঁটাৰ ক্ষত্ৰেত দখোৰ দৰং ধাতুৰ খুঁটাত তনেকেুৱাই।

এই নষিধোজ্ াৰ ফলত কৃষকৰ আগ্ৰহ বা ছি। ধ ঝা।

মাজ ওকাক সমৰ্থন কৰাৰ সুয় গ মালয় সকল সোংস্কৃতকি কন্দেৰট ল'লৈ আহছি। বাউক ৱাকাছ ঝা।

ভূতীয ট ত বহুত টুইষ্ট এণ্ড টাৰ্ণ আছে। শ্ৰমকিসকলক সংগঠতি আৰু উৎসাহতি কৰা

অনুগ্ৰহ কৰ[ি] অনুদান দ[ি] আপ নাৰ আদালতখন সমৃদ্ধ কৰক।

কি হছৈে চাওঁ আহক।

এই সময ছ ৱাত এটা উল্লখেয গ্য লাইন।

চ.. চাংগুত তায যুমজাটাই অনকে ককাৰ ককাপনা

থকে

প্ৰায় ১০০০ খ্ৰীষ্টাব্দত মাকুসুমপুৰ সয় ।চপেটনাৰ ওচৰৰ এখন গাঁৱত বাস কৰা আইভা আছিল এজন মহান পণ্ডতি আৰু এজন মহান পণ্ডতি।
এদনি। তওঁ সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰৰ মাজৰ দূৰত্ব হচিপ কৰি দিখেলিয়ে পৃথৱীখন তওঁল কৰ চাৰওিফাল ঘূৰি থাকা, যাৰ বাবা দিনিট আহলি।
তওঁ এবছৰৰ সময় ছ বাক ২৬০ মনিটি আৰু ছকেণ্ডেত ভাগ কৰছিলি, যাট আধুনকি মান ২৬০ মনিটি আৰু ছকেণ্ডেতকবৈ হু সৰু।

ই চন্দ্ৰৰ পৰা পৃথক। আইভাই পৃথৱীৰ আকাৰৰ যুক্তসিংগত হচিপ দ সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰৰ তত্ত্বট শুধৰাই দলি।ে তওঁৰ ৰচনা ইছৈ ভোৰত।
গতশিক্তৰি ভত্তি হ'ল বলট ক ধৰা ৰিখা বলট । গণতিজ্ সকলগেণনা আৰু সমীকৰণট সমাধানৰ বাবা বহুত পদ্ধত বিৰ্ণানা কৰছি।

পৃথৱীিত প্ৰথমবাৰৰ বাবে কবাি এটা বুজপি ৱা নাই।

এবছৰৰ আগতে প্ৰস্তুত কৰা হছৈলি।

বাৰাহমহৰবাহ এক
এই সময় ৰ এজন গাণতিকি জ্য তৰিবজি ানী
জ্য তাৰী। গতকি সোধু বা মহান ঋষ থাকলিহতৈনে।
পৰম্পৰাগতভাৱে ভাট চহকী।

য গৰ পৰা আৰম্ভ কৰা বিতৰৰ পূৰ্বভাচাসনাকৈ প্ৰতটি পৰিকিল্পনালকৈ আৰু ইয় াৰ ভতিৰত বহু বছৰৰ ববিষ ও অন্তৰ্ভুক্ত।

নতুন শক্তিশা এটা বনাবলই যাতে ই জালিকি বাকা

পৰাশ্বনাগৰ উচিটা বাফ্ ামত তাতে কৰিব কৰা এই বছৰৰ সময় আৰ্থান এক বুক্ত অসুবাধিৰ সময় ।

ত মাৰ ইচ্ছাব ৰ অৰ্থপূৰ্ণ হথৈউঠক।

সমাজখন ভাৰতলৈ আনি তাৰ যত্ন ল ৱা।

চন্দ্ৰৰ ভৱষ্থিত আৰু সময় লগ পাওঁ আহক। আয়**ু**ষ আৰু বাৰহমহাৰক লগ পাওক। আপ নাৰ সহৈব ৰ ববিচেনা কৰাৰ সুয় গ আছে।

শশ্বিসকলক দুটা গটত ভাগ কৰ তিওঁল কৰ লগত যগাযগ কৰবি পৰাকথ এটা শৃংখল সৃষ্ট কিৰক।

পাঠ। ডাৱৰৰ সন্দহে।

কদাসৰ জীৱনৰ বৰ্ষিয় যেতা কিমহেঁহ জেনা যায় । কংবৈদন্ত অনুসৰি এবাৰ মানুহ দেখেছিলি।

ততেঁল কৰ ভাগ্য নহিণ্য কৰা হাছৈদি, গতকিতেতেঁল ককেঠিন হ'বলগীয় । হাছদি আৰু ততেঁল কৰ জীৱনট দুৰ্ভগীয় । হ ৱাৰ নয়ি তা আছদি। সংস্কৃত সহায় আৰু...

প্ৰথমট হ'ল খননৰ অৱদান। তাওঁৰ এটা ৰচনা হছৈে মেয়ে।

বদখাই।

বান্দৰ েঘৰৰ পৰা খদে পিঠণ্ডিৱাৰ পছিত উৰ িয় ৱা ডাৱৰ হগৈ পৰ েএজন অপতৃণ দৱেতাৰ কাহনী। তথেঁ প্ৰমেৰ জৰয়ি তা নজিৰ অনুগ্ৰহৰ য গায় গ কৰা। প্ৰমে দেখেলি বেহুত আৱগেকি কবিতা পাঁচ ডঙিৰি ময়ুৰট বা ভাৰতৰ বাহৰিৰ জলবায়ুৰ লগত খাপ খাই পৰ।ে

সংগঠতি আৰু একত্ৰতি কৰা

ইয়ান্ট আচক।

আপুন জাননে যে ভাৰতীয় পৰম্পৰাগত চকিৎিসা বজি নৰ সংহতিাকৰণ আয় ুৰ্বদে প্ৰাচীন কালৰ পৰাই চল আহছি?
ই অবশিবাস্যভাৱে পুৰণি, বহু শতকিাৰ পুৰণি। আজওি ব্যৱহৃত ঔষধ আছে, যনে….
কাছাৰক সংহতিা আৰু সুসংহতিাৰ সময় ত সংয় গ আৰু চূড় ান্ত উত্তৰ দয়ি ।

ৰ গ প্ৰতৰি ধৰ ক্ষতে্ৰত খাদ্যৰ গুৰুত্ব আৰু ৰ গৰ চকিৎিসাত ঔষধৰ ভূমিকা সম্পৰ্ক আল চনা কৰ।ে এইব ৰ বিষয় ৰ ওপৰত আয় ুৰ্বদে আৰু আয় ুৰ্বদে বহু বছৰ ধৰি আল চনা কৰি আহছি।ে ইয় তি মন আৰু আত্মাৰ গভীৰ সংয় গৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰ প কৰা হছৈ।ে

য দ্ধা

গুপ্ত অনুগামীসকল েউৰ্বৰ আৰু উৰ্বৰ মাটৰি সৃষ্ট িকৰছিলি। ইতহিাসৰ কছিুমান গুৰুত্বপূৰ্ণ গ্ৰন্থও এই সময ছ ৱাৰ। এই সময ছ ৱাত বাৰাণসীৰ সমীপৰ জামামী মন্দৰিৰ বখি্যাত কবি, মহামায় নৰ বখি্যাত অজাথা খৰোণীক ধৰি বিহু কবিৰ উত্থান ঘটছিলি। উদয পুৰৰ মধগিড ত থকা গুহা আৰু দৱেতাৰ খ দতি এই শলি্প উৎপাদনৰ আন এক উদাহৰণ। গুপ্ত কবসিকল েকতেয়ি বাবা দয় া আৰু কৰুণাৰ মানদণ্ড নৰি্ধাৰণ কৰ।ে

জান আহক।

... অনা ... মই দখেুওৱা পানীৰ নমুনাব ৰ ভালদৰ পেৰীক্ষা কৰক।

যদি আপুন িঅনুমান কৰবি পাৰয়ে ইয় াত ক নজন দৱেতা আছতে তন্তে এই আৰু অন্যান্য গুৰুত্বপূৰ্ণ তথ্যৰ ওপৰত আপ নাৰ চন্তিগধাৰা শ্বয়ে াৰ কৰক।

গুহা ভাঙি যি ৱা

```
সাহা তাকাপায় তপুট ছায় । হাছানৰ পৰা সমৰ্থন ন প ৱাৰ কাৰণ হ'ল পছিৰ অনুগামীসকল পোৰ্শ্বৱৰ্তী পৰা প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হ'ব লাগবি।

মামেহৰ আমদানক্তিত সুকুৰ জনগ ষ্ঠীয় চোহাৰাৰ পৰা ভাৰতল সৈঘনাই প্ৰব্ৰজন কৰছিলি।

নিয় নৃত্ৰণ দুৰ্বল হ' পৰলি। এইবাৰ নতুন চৰকাৰৰ উত্থানৰ ফলত আভ্যন্তৰীণ সংঘাত বা লি। অৱশ্য,ে

এই সময় ছ ৱা সঁচাকয়ৈ ভোৰতীয় ইতহিসেৰ এক উল্লখেয় গৃষ টাৰ্নাং পইণ্ট আছলি। এই বৰিয় আমা এই কতিপখনৰ পছিত আল চনা কৰমি।
```

নদী আৰু পূব সীমা...

ছবখিনল ৈউভতিযাওঁ আহক। জাহাংগীৰ ৰোজ্য শাসন কৰ িআছলি। তওঁ আছলি এজন শাসক যযি চেজনসাধাৰণক ক্ষমতা প্ৰদান কৰছিলি। ই ৰাজৱৰ পৰা ওলাই আহি ক্ৰমান্বয় চেতামলিনাডু, টঙোৰা আৰু অন্ধ্ৰপ্ৰদশেৰ কছি অংশল বৈয়ি পপিৰ।ে

তথ্য ক্ষম সকলিনী কৰিখনৰ

তওঁল ক'দ ধী নহয , কনিতু সহায কক দখুৱাই দযি । হছৈ দেহে ব্যৱসায ৰ গুহা। আমা সংস্কাৰৰ প্ৰক্ৰিয় ত আছ আৰু সতবাহনৰ পতন এই কথা সলন কিৰ পিলোইছা।

দুয জন আছলি বৃহৎ দলৰ মানুহ। এই গ টব ৰৰ পৰা শলিত খ দতি মন্দৰি আৰু পুহা আছিল।

এন কেছুমান ল কপেৰম্পৰাগত ভাৰতীয় সংগীতৰ স ৱাদ ল ৱাও আমি দখেবিলগৈ পাওঁ।

কা চপুৰমৰ ৰাজধানী চহৰত ১০০০ মন্দৰিৰ হাৰ নামৰে জেনাজাত ধনমা মন্দৰি।

সতবাহন কালত য'ত্তিপাদানৰ উত্থান ঘটাছিলি সযে । আছলি কপনা।

বাউকা বকাষাখাবৰণ নৰি্মান কে.

কামপসাই বংশত পূৰ্বৰ ৰজাসকলে অসম আৰু বংগত শাসন কৰছিলি।
বঙাই অ্চলৰ বাকী অংশলবৈষি পি পৰাে অসমৰ কাপুঘাটৰ এটা প্ৰাচীন নাম য য হিয় । ৰামায় ণত উল্লখে আছে।
আৰু মহাভাৰতত ইয় ।ৰ ৰজা ভগদৰ উল্লখে আছে।

বৰ্তমানৰ লগত জড তি কাঁচৰ বস্তু

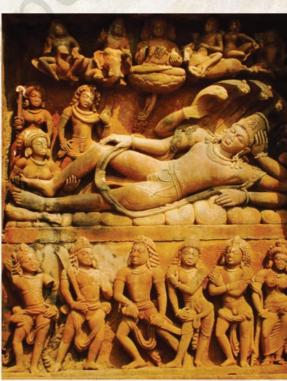

··· ভাৰতৰ সমীপত তৃতীয় তামাউৱাৰ, <mark>মগধ যুগত গংগা আৰু যমুনাৰ টৰোক টা মূৰ্ত</mark>ি নিৰ্মাণ কৰা হয় । তওঁল <mark>কৰ বাহনতে</mark> তওঁল কক পৃথক কৰ তি ল।ে প ৰাণকি মকৰা কুমৰিৰ ওপৰত গংগা <mark>আৰু কচ্ছপৰ ওপৰত যমুনা থ</mark>যি হা আছ।ে তওঁল <mark>কৰ মাজৰেতে বাই যা বাহানীয়া ভাষা গঠন কৰা নদীৰ তলখনৰ সৃষ্টৰি আন এক স**ঁৱৰণী।**</mark>

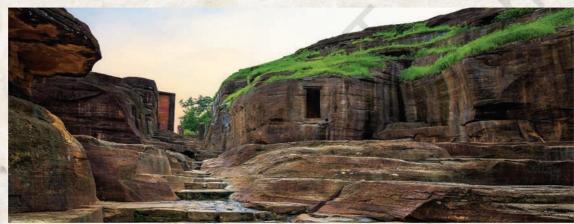

ছা.. দাৱ দৱেগদ উৰ দউেজ্ৱা দাৱতাৰ মন্দৰি এশানাগবৰৱিনু

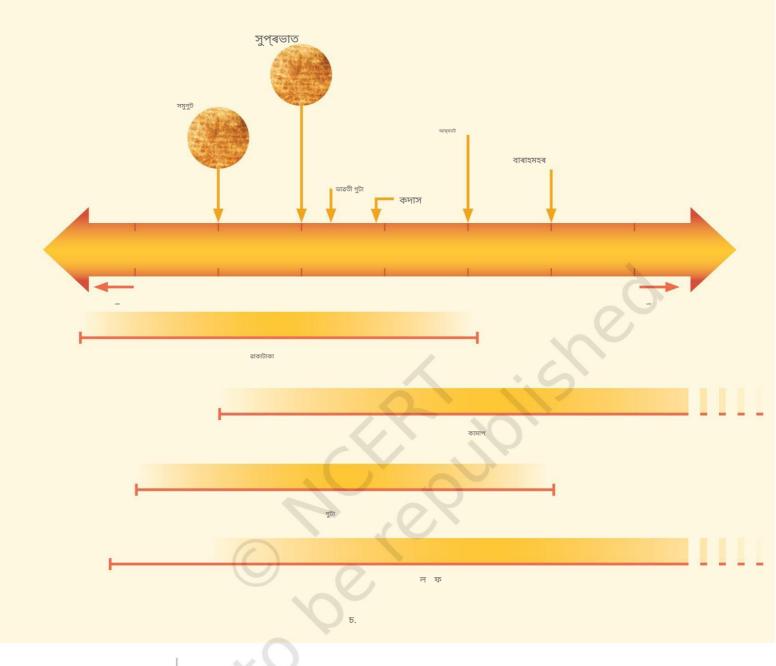
এই যুগৰ অজাথ মন্দৰিসমূহ মগধ আৰু বকটক যুগৰ সতৈ সেম্পৰ্কতি। বাওঁফাল মেন্দৰিৰ ওপৰত এটা বৃত্তাকাৰ গুহা আছে য'ৰ পৰা উজ্জ্বল কাঠৰ বে ্চ এখনত বহখি লায়ুক্ত চলিংখিনল ওপৰল চোই। স^{*}ফালবে ধসৱ পাপনাৰ ফট ।

উদয াগাৰনী আৰু সাঁচীত গুটা যুগৰ মন্দৰি আছে।ে মহাভাৰতৰ এটা অংশ

একাংশ ইতহািসবদিতে তেওঁক আধুনকি অসমৰ মহায দ্ধাৰ পূৰ্বসূৰী হচিাপতে অন্তৰ্ভুক্ত কৰছি।ে ৰজাই বাট বচিাৰ িআছলি। তাৰ পাছত ৰজাই সংক্ৰান্তৰি মুখৰে েমন্দৰি আৰু মঠ নৰি্মাণ কৰলি।ে মই বৰ সুখী।

আম হিতমিধ্য আয় ছয়ে া আৰু কাম্পা দুয় কচেনি পিাওঁ। এইখন মহম্মদ দৰয়ি ান নদীৰ দৰইে। বৰষুণৰ এজন ৰজাক পৰাস্ত কৰলিওে তওঁ নজিৰ পুৰস্কাৰ ল ৱা নাছলি। বৰং বৰষুণ আৰু বৰষুণৰ ৰজাক পৰাস্ত কৰলি।ে

সমাজ ভাৰত, ইয াক আগল ৈআনবি। ^কে

য পায ততেওঁৰ প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰ িমুক্তপিণ নদিযি ।লকৈতেওওঁ এই সংহাসনত থাকলি। ইয ।ৰ কাৰণে ই আন্তৰকি সম্পৰ্ক বজাই ৰখাত সহায কৰছিলি। একদেৰ কোম্পায গ ট মোছামুগুটৰ ৰজাক পৰাস্ত কৰলিওে প্ৰত্যক্ষ নযি ন্ত্ৰণ লাভ কৰবি ন ৱাৰলি।ে আম িএতযি । এই কাহনীি বহুবাৰ পুনৰাবৃত্ত হি ৱা দখেবিলপৈ গাইছ ।

আন্ত্ৰকি যুগট আছলি উল্লখেয গ্য গতৰি সময । ইয াৰ অৰ্থ হ'ল ছাঁ ধৰাৰ পছিত আসনখন গ দযি াত সহায কৰা। গণতি আৰু ধাতুক ধৰি অন্যান্য শাখাই ভৱষ্যিতৰ বজি ান আৰু দক্ষতাৰ বিকাশৰ ভটে স্থাপন কৰাৰ বপিৰীত সুন্দৰ মন্দৰি আৰু সংস্কৃত সাহতি্যই অনুপ্ৰৰেণা য গাই থাকলি। ভৱষ্যিতৰ বাবে আদৰ্শ হচিাপ েকাম কৰা এখন ঐক্যবদ্ধ আৰু সমৃদ্ধশালী সমাজ গ িত লক গুটাসকল।ে তওঁল কৰ উত্তৰাধিকাৰ হছৈ সংস্কৃত পৰম্পৰা আৰু ভাৰতৰ জীৱন, যাৰ ফলত এই যুগ ভাৰতৰ ইতহিাসৰ অন্যতম গুৰুত্বপূৰ্ণ যুগ।

আমি আগবা যি ৱাৰ আগত…

Æ গ ট ৰাজ নসোয মৰাতা সুন্ত তছোই অভ্যনভূমি তিন্দ

ববািহৰ বন্ধনক শক্তশািলী কৰ িতুলছিলি ক.ে এই <mark>সময় ছ ৱাত তওঁে লখোৰ ক্ষতে্ৰত উল্</mark>লখেয় গ্**য় অৱদান আগব** াইছলি।

গাই

জীৱ-জন্তুব ৰ গণনা কৰা।

এই সময ছ ৱা সাংস্কৃতকি আৰু ব দ্ধ চতেনাৰ েপৰপূিৰ্ণ আছলি কাৰণ গুতান্তৰ, কটকপৱ আৰু বামনৰ সকল ৰজাই নজি নজি দশেত শাসন কৰছিলি।

এটা উপম

িছাইমায নোমৰ গ্ৰুপত থকা ক ন বা এজনক লগ পাব বুল িআশা এইট এটা পকেজে।

কৰলি । পাতালৰ জীৱন

মই শক্ত ি আৰু উৎসাহৰেভেৰ িপৰছি । দখেছি ঁ... জীৱনৰ ছাঁ, গটৰ বৰ্ণনা।

এজন সাধুৰ মলদ্বাৰ

গতকিc কৰক।

- . কছিুমান মানুহৰ গ টক বামাদ্য বুলওি ক ৱা হয ।
- · সময েআমাক বকািশৰ উপহাৰ দযি ।ে
 - সামাজকি-সাংস্কৃতকি জীৱন আৰু উদ্য**়গৰ বকিাশৰ কথা চনি্**তা কৰ[®] আহক। পুট ছায় ।য় ।য় । প্ৰসংগট ভালদৰ পেৰীহ্যা কৰক।
- [:] আদালতৰ বাবে এটা গ পন প্ৰাৰ্থনা প্ৰস্তুত কৰক। এক
 - এটা চুটগিল্প সৃষ্টি কিৰক, ৰজাৰ দৰমোজ-প ছাক পৰধািন কৰি অন্ধকাৰ যুগব ৰক জীৱন্ত কৰি তুলবি।

মছলাৰ দুটা স্তম্ভ

স্তম্ভ ক	স্তম্ভ খ
কা চপুৰম	হকেঝক সাধুকথা দৱনয যায় া চতৈায় গ্নিহয়ে । চকাব ৰ চলি আছে।ে
উয ান	ভয ংকৰ চাণক্য, জ্ ানী, খ দতি কাম এছ.
উদয পুৰ	আকাশৰ ৰাজধানী।
<u>जज्</u> य	হাৰছিং গজাৰ মন্দৰি। মই মজা কৰ ি আছ ।
পাটপূ	এজন এজনকটৈ প্ৰাচীন ভাৰতত

- · পাভ ক ন আছলি আৰু তওেঁ ক'ত বাস কৰছিলি?
- আপ নাৰ শশ্বিটৰি সতৈ েওচৰৰ ঐতহািসকি সংগ্ৰহালয বা ঐতহ্যি ভৱন চাবল ৈভ্ৰমণৰ পৰকিল্পনা কৰক। পাছত
 - এইট আপ নাৰ অভজি্ তাৰ বশিদ বৱিৰণ। এই ঠাইখনৰ ইতহিাসৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ পৰঘিটনাসমূহৰ ঐতহািসকি বৱিৰণ এইখন।
 - সহদ্ৰায় ণ তুহাহা কয় । মাল য় । কণায় । হি আম দজনক ত্যাম্বাতুমায় মুখ নাদাসমৱকৰ। য় । সহন
 - ইতহািসৰ বষিয় েআপ নাৰ বুজাবুজি বৃদ্ধি কৰাৰ কথা চনি্তা কৰক।